

Tað hevnrir seg aftur

Ofta verður hildið av hampafólki — ella rættari: fólk, ið meta seg at vera hampafólk — sum bágva í friðaligum londum, at ófriður og kollveltingar í fjarliggjandi londum verður ibirt og hildið viðlíka av óskikkiligum fólk, ránsmannaflokkar, sum seta seg upp móti tí lógliga stýrisvaldinum bert tí lyndi og uppvenjing elva tey til tað.

Henda hugsan er rong. Tað eru menniskju sum hava hug at berjast og kollvelta. Men tað er ikki vanligt, kriggj og ófriður hongur ikki so við mannaætlini. Ein orsök er altíð til, at tær stóru múgvurnar í einum landi fara upp á flukt og taka til svörðid og kollvelta eina gamla landaskipan.

Tað hevur eisini verið hugsanin, at gamlar siðmenningar og mentanir hava verið brotnar niður av áherjandi monnum, sum komnir eru uttanifrá, úr øðrum londum. Hetta er heldur ikki eftirfarandi. Svikið kemur altíð innanifrá, og oftast er tað ein ráðandi yvirstættur, sum er atvoldin til tað.

Hann hevur ikki dugað at sæð sínar vitjunartíðir — hann hevur kúgað og latið landsins undirstætt liva í neyð og armóð, inntil neyðin og armóðin hava verið so stór, at tað hevur staðið á tremur, og at endanum er flotið yvir.

Soleiðis sýnir søgan nógv dømini. Hitt rómerska verðaldaveldið fall ikki, tí tey umkringbyggjandi barbar-fólkini herjaðu á tað, men tí at kjarnin av fólkunum, stýrisvald og samfelagskipan, vóru vordin so spilt og svikalig, at landið ikki longur hevði evni at verja seg.

Ein undirstættur, ein trælastættur, hevði verið kúgaður og misbrúktur. Hann hevði gjørt uppreistur, sum hevði skakað ríkið og gjørt tað veikt. Yvirstættafólkið var eisini vordid til ein flokk av moralsk spiltum veiklingum, tí soleiðis verður endin av tí einstaka ella heilum stættum, sum »útnyttast« sin ognarleysa samborgara.

Dømini av hesari gongd eru eisini í okkara tíð.

Russiska kollveltingin ibirtist av einari ognarleysafjöld, sum hevði ligið undir í öldir. — Yvirstættafólkið hevði livað av tí russiska bóndanum, og táid so oddamenn fyrri kollveltingar rørslna eggjaðu honum at taka til svörðid og at berjast fyrri at vinna síni mannarættindi, var hann fúsar at gera tað.

Á sama hátt var í hinum eystureuropeisku londunum. Ein órættvis skipan, har yvir-

stætturin átti allar ognir og hevði alt vald og óll rættindi, sum hann hevði arvað. Tað var skiligt, at fólkid, sum mótt var av slikari skipan, tá ið tað fekk oddamenn royndi at skapa eitt annað stýrislag og javna ognir, skyldur og rættindi.

Eitt av seinastu dømunum um eina ringa sosiala skipan og uppreistur, sum stendst av henni, er Kína.

Har hava bóndur og verkamenn í öldir livað í størstu armóð. Nú táid nýggj kera kom um rættvisari og betri skipan, vóru menn skjótir at fylkja seg um oddamenn fyrri hesa læru og ganga í strið.

Yvir- og ognarstætturin í Kína tók tó ikki av, men var so spilltur, at hann beinanvegin hevur selt tey vápn, sum hann skuldi verja seg við og hevði fingið fyrri amerikanska hjálp til figgindan.

Eitt annað er tó, um hin nýggja skipanin ber frælsi og sosialt rættvisi til tey, sum undir hava ligið. Kollvelting og harðræði bera í sær fræið til eitt varandi harðræði — og tá er hin arbeiðandi fjöldin kominn úr óskuni í eldin — tað er bert umskift, hon fær nýggjar menn og nýggjan stætt at kúga seg og hava seg til træ.

Fundur uttanríkismála- ráðharranna í Paris *komin at enda*

Tann trúgva og heita samráðing millum teir stóru uttanríkisráðharrarnar, hin amerikanska, hin enska, hin franska og hin russiska um Týskland, er nú komin at enda, og tað, sum fáur væntaði, er hent, at teir eru komnir til eitt úrslit og eina semju.

Úrslitið er ikki tað, at Týskland er vordin ein heild og ein eind, sum tað var tað áður, men Týskarar hava tann ugga, at málið er latið teimum: teir sjálvir kunna virka fyrri einari

Skrivstovugenta

við kunnleika í vanligum skrivstovuarbeiði, serliga maskinskriving, fær pláss frá 1. juli.

PRÍSRAÐIÐ.

BARNAHJÁLPIN

FØROYSK
grønsápa
er tann besta

semju og skapa grundarlagið fyrri tí samda Týsklandi. Berlin stongsulin er avtikin, og hert var á, at sambandilin millum Eystur-Týskland og Vestur-Týskland skuldu fáast óktur.

Ymiskt verður hildið um semjuna. Summir siga, at vit skulu ikki fróa okkum. Gjógvin millum Eystan og Vestan er hin sama. Hitt størsta úrslit var, at ráðharrafundurin er komin í lag aftur. Fingið er eisini í lag tað, at Eystan og Vestan kunna liva saman, um tey ikki eru samd um allar spurningar. Fransk blöð vóru hugagöð. Tey mettu mikið at vera vunnid. Her var stóðid lagt til hin stóra alfriðu. Ensk blöð bórur fram, at hetta var ein sigur hjá mr. Bevin. Hansara seiga angul-saksiska tolni hevði drigið úrslitið á land.

Málið hjá telefonskipunum

Stuttligt er at lurta eftir skipunum, tá ið tey tosa í telefonunum, men tíverri er ikki altíð tað føroyska tey nýta hitt besta. Føroyskt mál mátti vera illa viðfarið sum tað lá við ongum skriftmáli. Hitt vánaliga málbrúkið merktist tí altíð mest, tá ið andalig evni vórðu umrødd. Men tosaðu teir gomlu Føroyingarnir um starvslivið á sjógv og landið, tá var málið fyrndargott og sat væl.

Sjómannaamálið er ikki tað, tað var, men verður ansað eftir, kann búin skerst væl betur. Hvi skulu vit nýta orð og orðfelli, sum fremmand eru, táid vit eiga tey sjálv, og okkara eisini ljóða betur? — Sjálvandi má ein sjófarandi tjóð, sum býr eisini úti í sjálvum verðaldarhavinum, eiga eitt vælljóðandi

sjómál. — Her er ikki rúmd at nevna stórvegis, men okkurt kundi verið tikið fram.

»Hevur tú lurtað eftir vedurbærætninginum?« verður sagt. Her er eitt gáløysni. Vit hava hitt góða orðið tíðindi — sum eisini mangur maður sigur — vedurtíðindi ljóða nógv betur.

Prøva verður ofta nýtt. »Vit prøvaðu...« Soleiðis segði eingin føroyskur útróðramaður fyrri nókrum árum síðan, um so orðið var komið inn í málbrúk hansara, og hann nýtti tað í ymsum förum. Hann segði royndi og royndir. Teir taladu um góðar royndir og ongar royndir, táid teir sögdu frá fiskilíkindum.

Í lagi, alt í lagi verður so ofta tikið til. Hatta er gott mál, men so verður hitt, sum sníkt seg hevur inn istaðin fyrri í lagi, í ordan ofta sagt. Hetta er so mangan, at vit nýta tað føroyska orðið í einum föri, men so kemur hitt danska í einum øðrum föri.

Málvinur.

Lýsing

Tað verður gjørt kunnugt, at Landsstýrið Føroya, lögtingskrivstovan og landsstýrisskrivstovan nú eru úti á Tinganesi (Skibsted húsini).

Landsstýrisskrivstovan.

ØII eiga at brúka
Føroyska hondsápu
frá fabrik OKKARA

Sápa - Vaskievni

Bleyt sápa - Stongsápa

Mjoll vaskipulvir

Rita sápuspenir

TOILETSÁPUR:

Fleur des Indes - Mopa - Favorit - Blákkolla - Rosa

A-S Okkara, SÁPUFABRIKK - TÓRSHAVN

GIKT DAGUR

Í Føroyum sum í hinum norðanlondunum er stovnað felag, »Føroya felag imóti giktsjúkum«, hvørs endamál tað er at hjálpa okkara giktsjúku. Jóansókusdag hevur felagið fingið loyvi til at savna pening inn til arbeiðið. Hetta verður gjørt við at selja eitt litid merki, ein mynd av okkara vöku baldursbrá, sum í gomlum dögum varð brúkt til at leikja gikt við. Merkið kostar 25 oyri, og biðja vit øll um at styðja okkum við at keypa hetta merki Jóansókusdag. Um nakar á annan hátt vil styðja felagið við peningagávu — litil ella stór — gerið so væl at senda hana til okkara kassameistara frú Joensen, provstinna, Tórshavn.